

ДИРЕКТИВА 82/491/ЕИО НА СЪВЕТА

от 9 октомври 1984 година

за емисионни норми и цели за качество за заустване на хексахлороциклохексан

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаването на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 100 и 235 от него,

като взе предвид Директива 76/464/ЕИО на Съвета от 4 май 1976 г. за замърсяването, причинено от някои опасни вещества, зауствани във водната среда на Общността ⁽¹⁾, и по-специално членове 6 и 12 от нея,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Асамблеята ⁽³⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽⁴⁾,

като има предвид, че с оглед опазването на водната околна среда на Общността от замърсяването с някои опасни вещества член 3 от Директива 76/464/ЕИО въвежда режим на предварителни разрешителни за определяне на емисионните норми за заустванията на веществата, дадени в списък I от приложението към нея; като има предвид, че член 6 от посочената директива предвижда определянето на гранични стойности за емисионните норми, но също определянето на цели за качество за водната околна среда, засегната от заустванията на тези вещества;

като има предвид, че хексахлорциклохексан, по-долу наричан "HCH", е органохалогенно съединение и че поради неговата токсичност, устойчивост и биологично акумулиране е включено в списък I;

като има предвид, че държавите-членки се задължават да прилагат граничните стойности, с изключение на случаите, в които могат да прибягнат до цели за качество;

като има предвид, че тъй като замърсяването, дължащо се на директни зауствания на HCH във водите, е предизвикано до голяма степен от промишлените предприятия, които го произвеждат, преработват или съпътстващо отделят на същото място, следва да се определят гранични стойности за заустванията от тези предприятия и да се определят цели за качеството на водната околна среда, в която HCH се зауства от тези предприятия;

като има предвид, че въздействието на други преки промишлени източници на замърсяване с HCH е значително и че поради това следва за зауствания, за които не е възможно по технически причини да се определят гранични емисионни стойности на равнище на общността, държавите-членки да определят самостоятелно емисионни норми, като вземат предвид най-добрите налични технически средства;

⁽¹⁾ ОВ L 129, 18.5.1976 г., стр. 23.

⁽²⁾ ОВ C 215, 11.8.1983 г., стр. 3.

⁽³⁾ ОВ C 127, 14.5.1984 г., стр. 138.

⁽⁴⁾ ОВ C 57, 29. 2. 1984 г., стр. 1.

като има предвид, че има основания да се предвиди държавите-членки да следят за това, взетите в изпълнение на настоящата директива мерки да не предизвикат нарастване на замърсяването на почвата и въздуха;

като има предвид, че с оглед държавите-членки да могат да докажат, че се спазват целите за качество, следва да се предвиди специална процедура за мониторинг;

като има предвид, че следва да се предвиди държавите-членки да извършват мониторинг на водната околна среда, засегната от горепосочените зауствания на НСН с оглед ефективното прилагане на настоящата директива;

като има предвид, че е важно Комисията да докладва на Съвета на всеки пет години за прилагането на настоящата директива от държавите-членки;

като има предвид, че тъй като подземните води са предмет на Директива 80/68/ЕИО⁽¹⁾, те не влизат в приложното поле на настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Настоящата директива:

- определя в съответствие с член 6, параграф 1 от Директива 76/464/ЕИО граничните стойности на емисионните норми за НСН в зауствания от промишлени предприятия по смисъла на член 2, буква ж) от настоящата директива,
- определя в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 76/464/ЕИО целите за качество за НСН във водната околна среда,
- определя, в съответствие с член 6, параграф 4 от Директива 76/464/ЕИО, предписаните срокове за спазване на условията, предвидени в разрешителните, издавани от компетентните органи на държавите-членки, за съществуващите зауствания,
- определя, в съответствие с член 12, параграф 1 от Директива 76/464/ЕИО, референтните методи за измерване, които дават възможност да се определи концентрацията на НСН в заустванията и във водната околна среда,
- установява в съответствие с член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО процедура за мониторинг,
- предписва на държавите-членки да сътрудничат в случай на зауствания, които засягат водите на повече държави-членки.

2. Настоящата директива се прилага по отношение на водите, визирани в член 1 от Директива 76/464/ЕИО, с изключение на подземните води.

Член 2

По смисъла на настоящата директива:

а) “НСН”

⁽¹⁾ ОВ L 20, 26.1.1980 г., стр. 43.

са изомерите на 1, 2, 3, 4, 5, 6-хексахлорциклохексан]

б) *“линдан”*

е продукт, съдържащ минимум 99% от γ -изомер на 1, 2, 3, 4, 5, 6-хексахлорциклохексан;

в) *“извличане на линдан”*

е отделянето на линдана от смес от изомери на хексахлорциклохексана;

г) *“гранични стойности”*

са стойностите, дадени в приложение I;

д) *“целеви показатели за качество”*

са изискванията, дадени в приложение II;

е) *“преработка на HCH”*

е промишлен процес, който води до производство или преработка на HCH или всеки друг промишлен процес, който се характеризира с наличието на HCH;

ж) *“промишлено предприятие”*

е предприятие, в което се извършва преработка на HCH или на всяка друга субстанция, съдържаща HCH;

з) *“съществуващо предприятие”*

е действащо промишлено предприятие към датата на съобщаване на настоящата директива;

и) *“ново предприятие”* е

- промишлено предприятие, пуснато в действие след датата на съобщаване на настоящата директива,
- съществуващо предприятие, чийто капацитет за производство или преработка на HCH се е увеличил значително след датата на съобщаване на настоящата директива.

Член 3

1. Граничните стойности, определените срокове за спазване на тези стойности и прилаганата процедура за мониторинг на заустванията са дадени в приложение I

2. Обикновено граничните стойности се прилагат на пункта, където отпадъчните води, съдържащи HCH, излизат от промишленото предприятие.

Ако отпадъчните води, съдържащи HCH, се пречистват извън промишленото предприятие в пречиствателна станция за отстраняване на HCH държавата-членка може да разреши прилагането на граничните стойности на пункта, където отпадъчните води излизат от пречиствателната станция.

3. Разрешителните, предвидени в член 3 от Директива 76/464/ЕИО, трябва да съдържат разпоредби, които най-малко са толкова строги, колкото дадените в приложение I към настоящата директива, освен в случая, когато държава-членка спазва изискванията на

член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО, въз основа на приложение II и IV към настоящата директива.

Тези разрешителни се преразглеждат най-малко на всеки четири години.

4. Без това да нарушава техните задължения, произтичащи от параграф 1, 2 и 3, както и от разпоредбите на Директива 76/464/ЕИО, държавите-членки могат да издават разрешителни на новите предприятия, само ако тези предприятия прилагат нормите, съответстващи на най-добрите налични технически средства, когато това е необходимо, за да се премахне замърсяването в съответствие с член 2 от споменатата директива или за да се предотвратят нарушенията на правилата на конкуренция.

Независимо от метода, който е приела, държавата-членка в случая, когато поради технически съображения предвидените мерки не съответстват на най-добрите налични технически средства, представя на Комисията преди издаването на разрешително доказателства в подкрепа на тези съображения.

Комисията незабавно предава тези доказателства на останалите държави-членки и изпраща на всички държави-членки в най-кратък срок доклад със своето становище по визираното в алинея 2 изключение. Ако е необходимо, тя представя едновременно с това подходящи предложения на Съвета.

5. Референтният метод за анализ, който трябва да се използва за определяне присъствието на НСН е даден в приложение III, точка 1. Други методи могат да се използват при условие, че границите на откриване, верността и точността на тези методи най-малко са толкова добри колкото тези, които са дадени в приложение III, точка 1. Точността, която се изисква при измерване на дебита на отпадъчни води, е дадена в приложение III, точка 2.

6. Държавите-членки следят за това, приетите в изпълнение на настоящата директива мерки да не предизвикат увеличаване на замърсяването с НСН в други среди, в частност почвата и въздуха.

Член 4

Заинтересованите държави-членки ще бъдат отговорни за мониторинга водната околна среда, засегната от зауствания от промишлените предприятия. В случай на зауствания, засягащи водите на повече държави-членки, заинтересованите държави-членки си сътрудничат с оглед съгласуване на процедурите за мониторинг.

Член 5

1. Комисията прави сравнителна оценка на прилагането на настоящата директива от държавите-членки въз основа на данните, предоставени от тях в съответствие с член 13 от Директива 76/464/ЕИО по нейно искане за всеки отделен случай, в частност за:

- подробностите във връзка с разрешителните, определящи емисионните норми за заустванията на НСН,
- резултатите от регистрираните зауствания на НСН във водите, посочени в член 1, параграф 2,
- резултатите от измерванията, извършени от създадената национална мрежа с цел определянето на концентрациите на НСН,

2. На всеки пет години, а първия път четири години, считано от съобщаването на настоящата директива, Комисията представя на Съвета посочената в параграф 1 сравнителна оценка.

3. В случай на промени в научните знания главно за токсичността, устойчивостта и натрупването на НСН в живите организми и в утайките или в случай на подобряване на най-добрите налични технически средства Комисията представя на Съвета подходящи предложения насочени, ако е необходимо, към по-строги гранични стойности и цели за качество или към определяне на допълнителни гранични стойности и допълнителни цели за качество.

Член 6

1. Държавите-членки въвеждат в сила мерките, необходими за спазване на настоящата директива, най-късно до 1 април 1986 година. Те незабавно уведомяват за това Комисията.

2. Държавите-членки представят на Комисията текста на основните разпоредби от вътрешното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 7

Държавите-членки са адресати на настоящата директива.

Съставено в Люксембург на 9 октомври 1984 година.

За Съвета:
Председател
J. BRUTON

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЕМИСИОННИ НОРМИ, СРОКОВЕ ЗА СПАЗВАНЕ НА ТЕЗИ НОРМИ И ПРОЦЕДУРА ЗА МОНИТОРИНГ НА ЗАУСТВАНИЯТА

1. Имисионни норми и срокове

Промислен отрасъл	Единица мярка	Емисионни норми (^Г), които да се спазват от	
		1.4.1986 г.	1.10.1988 г.
1. Предприятие за производство на НСН	Грама НСН на тон произведен НСН (^Г)	3	2
	Милиграма НСН на литър заустени отпадъчни води(^В)	3	2
2. Предприятие за добив на линдан	Грама НСН на тон преработен НСН (^Г)	15	4
	Милиграма НСН на литър заустени отпадъчни води(^В)	8	2
3. Предприятие за производство на НСН и за добив на линдан	Грама НСН на тон произведен НСН(^Г)	16	2
	Милиграма НСН на литър заустени отпадъчни води(^В)	6	2

а) Посочените в таблицата емисионни норми включват също всяко едно заустване на отпадъчни води, което е резултат от приготвянето на същото място на линдан - съдържащи препарати от готова активна субстанция евентуалните 3.

Съветът, доколкото е необходимо, ще определи по-късно емисионни норми и подходящи мерки за индустриалните сектори преработващи НСН, които не са споменати в тази таблица, и по-специално за промишлените предприятия, в които се произвежда линдан - съдържащи препарати от готова активна субстанция за растителна защита, за защита на дървесина и кабели . Дотогава държавите-членки определят самостоятелно емисионните норми за заустванията от тези предприятия, като вземат предвид най-добрите налични технически средства.

б) Гранични стойности, в тегло (средна месечна стойност).

в) Гранични стойности, в концентрация (средномесечна претеглена концентрация на НСН съобразно дебита на отпадъчни води).

г) Гранични стойности, приложими за общото налично количество НСН във всички зауствания води, съдържащи НСН, произхождащи от мястото на промишленото предприятие.

2. Емисионните норми, изразени като концентрации, които по принцип не трябва да се надвишават, са дадени в таблицата по-горе. Във всички случаи, тези емисионни норми, изразени като максимални концентрации, не могат да надвишават емисионните норми, изразени в маса, разделени на потребностите от вода на тон произведен или преработен НСН.

Емисионните норми, чрез маса, дадени в горната таблица, представени като заустено количество НСН спрямо количеството НСН произведено или преработено, трябва да се спазват във всички случаи.

3. Емисионните норми на среднодневните стойности са равни, при проверки в съответствие с разпоредбите на точки 4 и 5 по-долу, на двукратните гранични стойности на съответните средномесечни стойности, посочени в таблицата по-горе.

4. За да се провери дали заустванията удовлетворяват емисионните норми, определени в съответствие с настоящата директива, трябва да се създаде процедура за мониторинг.

Тази процедура трябва да предвижда вземането и анализа на проби, измерването на дебита и на количеството произведен или преработен НСН. Ако е невъзможно да се определи количеството произведен или преработен НСН, процедурата за мониторинг може да се основава най-вече на количеството НСН, което може да се произведе или преработи за съответния период, като се вземат предвид действащите производствени мощности и в границите, на които се основава разрешителното.

5. Взема се проба, представителна за заустването за период от двадесет и четири часа. Количеството заустен НСН за един месец се изчислява на базата на ежедневните количества заустен НСН.

Въпреки това, може да се въведе опростена процедура за мониторинг в промишлените предприятия, които заустват не повече от 3 kg НСН годишно.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ЦЕЛИ ЗА КАЧЕСТВО

За тези от държавите-членки, които прилагат изключението, визирано в член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО, емисионните норми, които държавите-членки трябва да установят и да прилагат в съответствие с член 5 от споменатата директива, са определени така, че подходящата цел или цели за качеството измежду изброените по-долу да се спазва(т) в засегнатия от зауствания на НСН район. Компетентният орган посочва засегнатия район във всеки отделен случай и избира измежду целите за качество, посочени в точка 1, този или тези, които прецени като подходяща(и) предвид предназначението на засегнатия район, отчитайки факта, че целта на настоящата директива е да се премахне всякакво замърсяване.

1. С цел да се премахне замърсяването по смисъла на Директива 76/464/ЕИО и в съответствие с член 2 от споменатата директива се определят цели за качество⁽¹⁾ по-долу, измерени в пункт, достатъчно близо до пункта на заустване⁽²⁾.
 - 1.1. Общата концентрация на НСН в повърхностни води, засегнати от заустванията, не трябва да надвишава 100 нанограма на литър.
 - 1.2. Общата концентрация на НСН във водите на речните устия и на териториалните морета не трябва да надвишава 20 нанограма на литър.
 - 1.3. В случая на водите, използвани за получаване на питейна вода, съдържанието на НСН трябва да отговаря на изискванията на Директива 75/440/ЕИО⁽³⁾.
2. Освен изискванията по-горе, концентрациите на НСН във повърхностни води трябва да се определят от националната мрежа, визирана в член 5 от настоящата директива, и резултатите трябва да се сравнят с обща концентрация на НСН от 50 нанограма на литър.

Ако тази концентрация не е спазена на някой от пунктовете на националната мрежа, причините за това трябва да се посочат на Комисията.
3. Общата концентрация на НСН в утайките и/или мекотелите, и/или черупчестите организми, и/или рибите не трябва да се увеличава значително във времето.
4. Когато се прилагат повече цели за качество на водите в даден район, качеството на водите трябва да спазва всеки от тези цели за качеството.

⁽¹⁾ Посочените в точки 1.1 и 1.2 концентрации представляват минималните изисквания, необходими за опазване на живота във водата от замърсяване по смисъла на член 1, параграф 2, буква д) от Директива 76/464/ЕИО.

⁽²⁾ С изключение на посочената в точка 1.3 цел за качество, всички концентрации се отнасят за средната аритметична стойност на резултатите, получени за една година.

⁽³⁾ Директива 75/440/ЕИО се отнася за необходимото качество на повърхностните води, предназначени за получаването на питейна вода в държавите-членки (ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 26). Тя предвижда задължителна стойност "общо пестициди" (включително НСН).

ПРИЛОЖЕНИЕ III

МЕТОДИ НА ИЗМЕРВАНЕ

1. Референтният метод на анализ, за да се определи концентрацията на посочените вещества в заустванията и водите, е газхроматография с електронзахващ детектор след извличане с подходящ разтворител и пречистване.

Точността⁽¹⁾ и верността⁽¹⁾ на метода трябва да са $\pm 50\%$ за концентрация, която представлява удвоената гранична стойност на откриване.

Границата на откриване⁽¹⁾ трябва да е:

- в случая на зауствания, една десета от изискваната концентрация на мястото на вземането на пробата;
- в случая на води, за които се прилагат цели за качеството :
 - (i) за повърхностни води, една десета от концентрацията, посочена в целевия показател за качество;
 - (ii) за водите на речни устия и териториални морета, една пета от концентрацията, посочена в целевите показатели за качество;
- в случая на утайки, 1 $\mu\text{g/kg}$, сухо тегло,
- в случая на живи организми, 1 $\mu\text{g/kg}$, мокро тегло.

2. Измерването на дебита на отпадъчните води трябва да се извършва с точност $\pm 20\%$.

(1) Определенията на тези термини са посочени в Директива 79/869/ЕИО на Съвета от 9 октомври 1979 г. за методите за измерване, честотата на вземане на проби и анализа на повърхностните води, предназначени за получаване на питейна вода в държавите-членки (ОВ L 271, 29.10.1979 г., стр. 44).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРОЦЕДУРА ЗА МОНИТОРИНГ НА ЦЕЛИТЕ ЗА КАЧЕСТВО

1. За всяко разрешително, издадено в изпълнение на настоящата директива, компетентният орган определя подробно процедурата за мониторинг, и сроковете за спазване на въпросната(ите) цел(и) за качество.
2. В съответствие с член 6, параграф 3 от Директива 76/464/ЕИО държавата-членка докладва пред Комисията за всяка избрана и прилагана цел за качество по:
 - пунктовете на заустване и начин на диспергиране,
 - зоната, в която се прилага целта за качество,
 - мястото на пунктовете за вземане на проби,
 - честотата на вземане на проби,
 - методите на вземане на проби и на измерване,
 - получените резултати.
3. Пробите трябва да са достатъчно представителни за качеството на водната среда в засегнатия от заустванията район, а честотата на вземане на проби трябва да е достатъчна за да покаже евентуалните изменения на водната околна среда, отчитайки в частност естествените изменения на хидрологичния режим.